

Haand, nej, det er os, som holder den i Haanden. Var det Finansministerens Haand, den laa i, tror jeg sikkert, han vilde skynde sig med at lægge den i Statskassen, ja, han havde sikkert gjort det for lang Tid siden; men da det nu er os, der have den i Haanden, vilde jeg gerne, at vi kunde blive enige om at holde fast ved denne kostbare Diamant, indtil den Tid kommer, da der kunde være Trang til den, og da det kunde være mere fornuftigt at give den ud af Haanden.

S. Olsen: Ja, jeg var jo paa det rene med, at jeg vilde blive brugt i Genhold til de Udtalelser, som jeg fremsatte, men jeg havde ikke ventet at skulle misbruges, og det kan ikke nægtes, at der fra forskellige Sider, som jeg ikke absolut sympatiserer med, synes at være lagt an paa at tage mig helt og holdent til Indtægt. Det er vel det, man kalder den højre politiske Taktik, og de Herrer maa selv om det; det, der har været mig om at gøre, er at klargøre mit Standpunkt til det foreliggende Lovforslag uden Hensyn til, om dette i alle Maader har været dem til Behag eller ej. Jeg har præciseret vort Ideal, vort principale Standpunkt, og er dernæst gaaet over til at sige, paa hvilke Punkter vi kunne følge Mindretallet, har sagt, at Mindretallets Motivering var den, der tiltalte mig mest, og at jeg i det allervæsentligste kunde gaa med til Medføttelser for Finansstødens Bedkommende, men at der paa enkelte Positioner var Medføttelser af Beskyttelsestolden, som jeg ikke var enig i, og jeg paaviste nærmere, hvori dette laa.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg gaa over til at replicere til de enkelte Talere. Først skal jeg tillade mig over for den højtæredede Finansminister at bemærke, at jeg ikke rigtig forstaar ham, naar han siger, at man uden Skade paa Forstand og Helbred kan undvære Tobakken, og heri søger et Bevis for, at Tobakken er en Lüksusartikel, idet man jo i saa Tilfælde maatte gaa ud fra, at alt, hvad man uden Skade paa Forstand og Helbred kan undvære, er Lüksusartikler. Vi vilde jo saa komme ret vidt, idet man uden Skade paa Forstand og Helbred kan undvære f. Eks. Sko og Støvler og gaa med Træsko i Stedet; men der er vel ingen, der vil drive det saa vidt at paaftaa, at Sko og Støvler ere Lüksus. Der var en anden Udtalelse, den æredede Minister brugte i samme Forbindelse, nemlig at Brændevinen vistnok var en mere fornøden Artikel end Tobakken. Det er nu ret mærkeligt, at naar vi saa Forslag om Toldforhøjelser, altsaa Forslag om forøgede Skatte-

byrder paa den store almindelige Befolknings Nødhedsmidler, saa de gerne et moralsk Tilskud; men jeg forstaar saa ikke rigtig, at man samtidig siger, at de skulle tjene til Kompensation, at disse Skatteforøgelser skulle give finansiell Erstatning for, hvad der tabes paa andre Punkter. Jeg forstaar under denne Forudsætning ikke rigtig en Udtalelse som den, at man uden Skade paa Forstand og Helbred kan undvære disse Nødhedsmidler, thi hvis den store, almindelige Befolkning rettede sig efter disse Udtalelser og sagde: Ja, man kan jo uden Skade paa Forstand og Helbred undvære at ryge, undvære at bruge Tobak, undgaa at drikke Brændevin o. s. v., hvor blev saa den Indtægt af, som Statskassen skal have? Der er, forekommer det mig, der en Uoverensstemmelse til Stede i den højtæredede Ministers Udtalelse. Jeg gaar saa over til det æredede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Meergaard). Jeg skal da berigtige en Udtalelse af ham ved at henvise til det stenografiske Referat af min første Udtalelse i denne Sag. Jeg har ikke taget Ordet for at indføre Monopol, men fra forskellige Sider her i Salen pointeredes det stærkt, at en af de Grunde, hvorfor man vilde have, at Beskyttelsen skulde gaa nedad paa Tobakken, var, at Fabrikterne ikke skulde berige sig. Da jeg nu staar paa den Side, der ikke ønsker, at Kapitalisterne — og Kapitalen tilhører jo Fabrikterne og de store Handelskøbe — skulle have deres Privilegier undviede, var det, at jeg antydede, at hvis disse Talere ønskede det, kunde de jo gaa den Vej at foreslaa noget saadant. Der blev saa af en æret Taler sagt, at selv efter Mindretallets Forslag vilde Tobaksindustrien her i Landet saa 17 pCt.s Beskyttelse, men det er for højt regnet, den bliver kun mellem 9 og 10, og saa er der jo ikke taget Hensyn til den Forskel i Arbejdslønnen, der er her i Landet og i andre Lande. Der er ingen Grund til at stille os eller mig personlig frem som Tilhænger af Beskyttelsen mere end nogen af Mindretallet eller nogen af dem, der fra Mindretallets Side har talt her i Salen, altsaa Mindretallet i Kommissionen. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det samme æredede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds siger efter Folketingstidenden Sp. 2395: „Runde vi blot overalt fore Tolden ned til, hvad den i Forhold til Værens Værdi var i 1863, tror jeg, at jeg tør sige, at vi vilde være ganske overordentlig tilfredse, men vi have ikke en Gang paa alle Punkter turdet gaa saa vidt.“ Hvad er det nu, der skulde være saa slemt i det, jeg har sagt? Jeg har netop med